

**DYREKTOR
IZBY ADMINISTRACJI SKARBOWEJ
W POZNANIU**

~~Załącznik nr 6~~

Poznań, dnia 18 grudnia 2019 r.

3001-IWW1.0921.3.2019.19
UNP 3001-19-146559

Egzemplarz nr 1

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE	
Sporządzone na podstawie art. 46 i art. 47 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. nr 185, poz. 1092 ze zm.).	
Nazwa i adres kontrolowanego urzędu	
Urząd Skarbowy Poznań-Jeżyce ul. Strzelecka 2/6 61-845 Poznań	
Naczelnik kontrolowanego urzędu	
Pan Miłosz Michalski.	
Imienne upoważnienie do przeprowadzenia kontroli	
Upoważnienie nr 3/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. oraz nr 4/2019 z dnia 8 lutego 2019 r. wydane przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu.	
Wpis do książki kontroli	
Kontrola w trybie zwykłym wpisana pod pozycją nr 1/2019.	
Koordynator kontroli – imię, nazwisko i stanowisko służbowe	
Danuta Flenz - główny ekspert skarbowy.	
Kontrolerzy – imię, nazwisko i stanowisko służbowe	
1.	Danuta Flenz - główny ekspert skarbowy,
2.	Tomasz Bartoszewski – starszy ekspert skarbowy,
3.	Małgorzata Czekaj - starszy ekspert skarbowy.

Data rozpoczęcia czynności kontrolnych	1 lutego 2019 r.
Data zakończenia czynności kontrolnych	28 lutego 2019 r.
Tryb kontroli	
Zwykły.	
Zakres kontroli	
Przedmiot kontroli	Zasadność udzielonych ulg w spłacie zobowiązań podatkowych.
Okres objęty kontrolą	Od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r.
Ocena skontrolowanej działalności	
Ocena pozytywna pomimo stwierdzonych nieprawidłowości, została oparta na podstawie ocen cząstkowych dotyczących poszczególnych zagadnień objętych tematem kontroli.	
DOKONANE USTALENIA STANU FAKTYCZNEGO	

Badaniem objęto następujące zagadnienia:

1. Rozwiązania organizacyjne w zakresie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych.
2. Ewidencjonowanie wniosków i podjętych rozstrzygnięć.
3. Prawdliwość prowadzonych postępowań o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych:
 - 3.1 Terminowość wydawania rozstrzygnięć.
 - 3.2 Gromadzenie i analiza materiału dowodowego oraz ocena kondycji finansowej wnioskodawcy.
 - 3.3 Przestrzeganie przepisów prawa.
 - 3.4 Formalna poprawność i zasadność wydanych rozstrzygnięć.
4. Prowadzone kontrole funkcjonalne w kontrolowanym zakresie i ich prawidłowość.

Zagadnienie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych skontrolowano w oparciu o akta postępowań, obejmujące sprawy wszczynane na wnioski podatników, które wpłynęły do Urzędu Skarbowego w 2018 r. oraz decyzje wydane na ich podstawie do dnia kontroli.

1/ Szczegółowym badaniem poddano wybrane nielosowo sprawy z raportów „Wykaz wniosków/decyzji rozłożenia na raty, odroczenia, umorzenia”, wykonanych w aplikacji e-ORUS w dniu 31.01.2019 r. dla poszczególnych wniosków za okres od 01.01.2018 r. do 31.12.2018 r., w ilości 12 sztuk (2 sprawy dotyczą 2 różnych należności podatkowych - złożenie jednego wniosku i wydanie jednego rozstrzygnięcia).

W objętych badaniem szczegółowym 12 postępowaniach w sprawie o udzielenia ulgi podatkowej:

- a. w 2 przypadkach umorzono postępowanie podatkowe z uwagi na bezprzedmiotowość,
- b. w 1 przypadku wniosek pozostawiono bez rozpatrzenia, wydając w związku z tym stosowne postanowienie, co było przedmiotem zażalenia do organu II instancji; wydane postanowienie Dyrektor Izby Administracji Skarbowej utrzymał w mocy,
- c. wydano 1 decyzję odmawiającą rozłożenia na raty zaległości podatkowej,
- d. wydano 8 pozytywnych rozstrzygnięć, tj.:
 - 5 decyzji rozkładających na raty zaległość podatkową,
 - 2 decyzje odraczające termin płatności,
 - 1 decyzję zmieniającą decyzję w trybie art. 253a – rozkładającą na dalsze raty ostatnią ratę, wynikającą z decyzji zmienianej.

2/ Ponadto kontrolą objęto 8 spraw, które prowadzono skrajnie krótko lub skrajnie długo, co ustalono w oparciu o raporty z bazy e-Orus (w 2 przypadkach, dotyczących różnych należności podatkowych, 2 sprawy dotyczyły złożenia jednego wniosku i wydania jednego rozstrzygnięcia).

3/ W przypadku kontroli funkcjonalnej, badanie przeprowadzono na podstawie okazanych planów kontroli funkcjonalnej oraz przedłożonych informacjach o przeprowadzonej kontroli funkcjonalnej.

1. Rozwiązania organizacyjne w zakresie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych

Właściwość miejscowa kontrolowanego Urzędu Skarbowego za badany okres wynikała z § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 393) i obejmowała część miasta na prawach powiatu - Poznań pod nazwą Jeżyce oraz część powiatu poznańskiego obejmującą gminy: Rokietnica i Tarnowo Podgórne.

Właściwość rzeczowa kontrolowanego Urzędu w sprawach związanych ze stosowaniem ulg w spłacie zobowiązań podatkowych wynikała z § 15 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie właściwości organów podatkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 122 ze zm.).

Organizacja Urzędu Skarbowego Poznań-Jeżyce została określona Regulaminem organizacyjnym, nadanym Zarządzeniem Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu Nr 15/2017 z dnia 9 marca 2017 r., zmienionym Zarządzeniem Nr 24/2018 Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu z dnia 27 lutego 2018 r.

Zadanie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych oraz innych ulg przewidzianych przepisami prawa przypisane zostało w § 14 ust.1 pkt 4 lit. a i ust.2 Regulaminu organizacyjnego (załącznik nr 20 do Zarządzenia nr 15/2017 Dyrektora IAS w Poznaniu z 9 marca 2017 r. zmiana w załączniku nr 11 do Zarządzenia nr 24/2018 Dyrektora IAS w Poznaniu z 27 lutego 2018 r.) Referatowi Spraw Wierzycielskich (SEW1), znajdującemu się w strukturze Działu Spraw Wierzycielskich (SEW). Komórki spraw wierzycielskich usytuowane były w Pionie Poboru i Egzekucji nadzorowanym przez II zastępcę Naczelnika Urzędu Skarbowego.

W Urzędzie Skarbowym Poznań-Jeżyce w dniu 29 maja 2017 r. wprowadzono wewnętrzną procedurę postępowania w sprawie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych oraz umarzania zaległości podatkowych, kierowaną do pracowników obsługujących Naczelnika Urzędu Skarbowego. Procedura określała m.in. zakres odpowiedzialności, zakres sprawowanego nadzoru oraz zakres uprawnień i obowiązków dla Naczelnika Urzędu, jego zastępcy, Kierownika Działu, Kierownika Referatu oraz pracowników.

Na podstawie § 24 ust. 2 Regulaminu organizacyjnego (załącznik nr 20 do Zarządzenia nr 5/2017 Dyrektora IAS w Poznaniu z 9 marca 2017 r.; zmiana w załączniku nr 11 do Zarządzenia nr 24/2018 Dyrektora IAS w Poznaniu z 27 lutego 2018 r.) Naczelnik Urzędu Skarbowego Poznań-Jeżyce upoważnił do podpisywania z użyciem pieczęci „z upoważnienia naczelnika”: decyzji w sprawie rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę:

a/ Zastępcę Naczelnika (upoważnienie z dnia 21 marca 2017 r.),

b/ Kierownika Działu Spraw Wierzycielskich (upoważnienie z dnia 27 marca 2017 r.),

c/ Kierownika Referatu Spraw Wierzycielskich (upoważnienie z dnia 22 marca 2017r.),

określając dla ww. stanowisk limity kwotowe decyzji odpowiednio do: 130.000 zł, 100.000 zł i 20.000 zł.

W trakcie kontroli stwierdzono, że 1 decyzja w badanej próbie w sprawie rozłożenia na raty zaległości podatkowych w podatku od towarów i usług i w podatku dochodowym od osób fizycznych (PPL) została podpisana przez Kierownika Działu bez umocowania

prawnego. Wynikająca z decyzji kwota rozłożonych na raty zaległości podatkowych wraz z kwotą należnych odsetek przekroczyła wartość 100.000 zł, a z pkt 1.2 upoważnienia z dnia 27 marca 2017 r. dla Kierownika Działu Spraw Wierzycielskich, udzielonego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Poznań-Jeżyce wynika, że została ona umocowana do podpisywania decyzji w sprawie rozłożenia na raty zapłaty podatku lub zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę do kwoty 100.000 zł. Bezpośrednią przyczyną podpisu przedmiotowej decyzji był brak weryfikacji wysokości kwoty udzielonej ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych, stanowiącej sumę należności głównej i należnych odsetek za zwłokę.

Przedmiotowa decyzja została podpisana przez osobę nie mającą umocowania prawnego w tym zakresie z uwagi na ograniczenie kwotowe (do 100.000 zł), wynikające z udzielonego jej upoważnienia do podpisywania decyzji w sprawie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, tj. została wydana z naruszeniem przepisu art. 210 § 1 pkt 8 ustawy Ordynacja podatkowa.

Osobą odpowiedzialną jest Kierownik Działu Spraw Wierzycielskich, który przekroczył swoje uprawnienia.

2. Ewidencjonowanie wniosków i podjętych rozstrzygnięć

W oparciu o dane systemowe ustalono, że w 2018 r. zarejestrowane zostały 422 sprawy dotyczące odroczenia, rozłożenia na raty zapłaty lub umorzenia należności:

Symbol kategorii spraw	Zakres	Liczba spraw w 2018 r.
4260	podatek dochodowy od osób prawnych oraz podatek tonażowy	19
4261	podatek dochodowy od osób fizycznych	241
4262	podatek dochodowy w formie karty podatkowej	0
4263	podatek od towarów i usług	152
4264	podatki i opłaty majątkowe	2
4265	podatek akcyzowy i opłata paliwowa	0
4266	podatek od gier	2
4267	podatek od niektórych kopalin oraz specjalny podatek węglowodorowy	0
4268	niepodatkowe należności budżetowe	6

Na dzień 6 lutego 2019 r. - 400 spraw z 422 (bez spraw o kodach: 621 i 623) zostało zakończonych (odnotowano ich zakończenie w systemie).

Dalsza analiza ukazała strukturę zapadających rozstrzygnięć. Ustalono, że 394 sprawy z zakresu ulg zostały zakończone wydaniem orzeczenia, w tym:

- 154, tj. 39% postanowieniem o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia,
- 5, tj. 1% odmową wszczęcia postępowania,
- 62, tj. 16% odmową zastosowania ulgi,
- 38, tj. 10% umorzeniem postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość,
- 135, tj. 34% decyzją o zastosowaniu ulgi w spłacie zobowiązania.

Zestawienie nie uwzględnia sytuacji, gdy np. jedną decyzją organ orzekał o zastosowaniu ulgi w stosunku do części zobowiązania i jednocześnie umarzał postępowanie w pozostałej części; takie decyzje potraktowano jako orzeczenia wyłącznie w zakresie zastosowania ulgi.

Pozostałe 6 spraw z 400 zakończonych dotyczyły:

- przekazania wniosku wg właściwości – 5,
- prowadzenia sprawy pod innym numerem – 1.

Szczegóły obrazuje poniższa tabela.

Sposób rozstrzygnięcia / etap postępowania	4260	4261	4263	4264	4266	4268	razem	%
pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia	14	73	65	0	1	1	154	39%
odmowa wszczęcia postępowania	0	3	2	0	0	0	5	1%
odmowa zastosowania ulgi	2	38	19	0	1	2	62	16%
umorzenie postępowania	0	27	10	0	0	1	38	10%
decyzja o rozłożeniu zaległości na raty	1	80	47	0	0	1	129	34%
decyzja o odroczeniu terminu spłaty	0	3	3	0	0	0	6	
razem rozstrzygnięcia	17	224	146	0	2	5	394	100%
przekazanie wniosku wg właściwości	0	5	0	0	0	0	5	-
inne: sprawa prowadzona pod innym numerem	0	1	0	0	0	0	1	-
sprawa w toku	2	11	6	2	0	1	22	-
razem wszystkie	19	241	152	2	2	6	422	-

Sprawy niezakończony stanowią 5% ogółu spraw założonych w 2018 r.

Na podstawie prowadzonej ewidencji spraw oraz złożonych przez Naczelnika w dniu 11 lutego 2019 r. wyjaśnień ustalono ponadto, że komórka SEW1 prowadziła w obszarze ulg w spłacie zobowiązań podatkowych również nw. sprawy:

Symbol kategorii spraw	Zakres	Liczba spraw w 2018 r.
621	Postępowanie w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych	48
623	Postępowanie w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji w zakresie podatku od towarów i usług	32

Łącznie w kontrolowanym okresie z ww. sprawami zarejestrowano 502 sprawy.

Postępowania w sprawie uchylecia lub zmiany decyzji w zakresie ulg podatkowych, prowadzone w trybie art. 253a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa stanowiły 16% wszystkich założonych w 2018 r. spraw (80 : 502) i jak wynika z raportu e-ORUS – 69 z nich (86%) na dzień 31 stycznia 2019 r. załatwiono pozytywnie, wydając decyzje w sprawie rozłożenia na raty zaległości podatkowej (RAT-P, RAT-O), co świadczy o dużej ilości decyzji wzruszonych przez Organ podatkowy I instancji w trybie nadzwyczajnym. Zgodnie z zapisem art. 253a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa - decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być za jej zgodą uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególnie nie sprzeciwiają się uchyleciu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes strony. Postępowanie oparte na regulacji dotyczącej ostatecznych decyzji, na podstawie których strona nabyła prawo jest postępowaniem nadzwyczajnym, którego przedmiotem nie jest merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, lecz weryfikacja wydanej już decyzji ostatecznej z punktu widzenia interesu publicznego lub ważnego interesu strony.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wyjaśnia się, że możliwość wzruszenia decyzji w trybie nadzwyczajnym stanowi wyjątek od zasady trwałości decyzji ostatecznej, wyrażonej w art. 128 ustawy Ordynacja podatkowa, co oznacza, że przesłanki wzruszenia decyzji ostatecznej - „ważny interes strony” i „interes publiczny” muszą być rzeczywiście na tyle ważne, aby równoważyły i usprawiedliwiały odstępstwo od wskazanej zasady.

W świetle powyższych faktów - wydanie decyzji w trybie art. 253a ustawy Ordynacja podatkowa musi być poprzedzone wnikliwą analizą pod kątem zaistnienia przesłanek do jej wzruszenia.

Terminowość wprowadzania wniosków i wydanych rozstrzygnięć w systemie POLTAX.

Wpływające wnioski o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań oraz wydawane rozstrzygnięcia ewidencjonowane były w aplikacji POLTAX ze znacznym opóźnieniem.

Na 19 zbadanych spraw (1 sprawa przekazana wg właściwości do innego urzędu):

- 11 wniosków wprowadzono do POLTAX po upływie: 20, 22, 25, 26, 29, 31, 44, 49, 71, 84 i 204 dni od daty wpływu do urzędu, 8 wniosków wprowadzono w terminie od 0-14 dni od daty wpływu do urzędu,
- 2 decyzje wprowadzono do POLTAX po upływie 15 i 22 dni od daty wydania rozstrzygnięcia, 17 pozostałych rozstrzygnięć (decyzji i postanowień) zaewidencjonowano w terminie od 0 do 14 dni od daty wystawienia.

Wnioski ewidencjonowano bezpośrednio przed wprowadzeniem do systemu POLTAX rozstrzygnięć (decyzji i postanowień), które odpowiednio powiązano.

W 1 sprawie stwierdzono brak wprowadzenia do systemu POLTAX wniosku pierwotnego. Jako wniosek wprowadzono pismo stanowiące uzupełnienie wniosku pierwotnego (po 204 dniach od jego wpływu). Przyczyną takiego działania zgodnie ze złożonymi wyjaśnieniami przez Kierownika Referatu była pomyłka wynikła z braku przepływu informacji pomiędzy pracownikami: prowadzącym sprawę i wprowadzającym wniosek do systemu POLTAX. Duża ilość wprowadzanych do systemu POLTAX dokumentów, wg wyjaśnień złożonych przez Kierownika Referatu, wymusza przyjęcie niestandardowych rozwiązań w obszarze obsługi dokumentów w systemie POLTAX, tj. ewidencjonowania wniosków na etapie wprowadzania rozstrzygnięć. Złożone wyjaśnienia potwierdzają wprowadzanie przedmiotowych dokumentów (zwłaszcza wniosków o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych) do aplikacji POLTAX ze znacznym opóźnieniem, co stanowi uchybienie.

Takie działanie niezgodne jest z zaleceniami zawartymi w podręczniku Ministerstwa Finansów Departamentu Informatyki OBSŁUGA SYSTEMU POLTAX w Urzędzie Skarbowym (Zasady powiązań dokumentów wymiarowych, Moduł Wymiar, Podsystem KONTROLA) wydanie aktualne.

Na pozytywną ocenę zasługuje fakt wprowadzania tak dużej ilości dokumentów do systemu POLTAX i ich prawidłowego wiązania, pomimo małej ilości pracowników zajmujących się ulgami w spłacie zobowiązań podatkowych – 4 osoby (2 zajmujące się wyłącznie wystawianiem decyzji, 1 wprowadzająca dokumenty do systemu, 1 zajmująca się ulgami samorządowymi oraz zagadnieniami związanymi z pomocą publiczną).

3. Prawidłowość prowadzonych postępowań o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych:

3.1 Terminowość wydawania rozstrzygnięć

Dla Urzędu Skarbowego, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu dla czasu trwania postępowań podatkowych wszczętych na wniosek podatnika ustalił miernik realizacji celu nie wyższy niż 27 dni.

W trakcie kontroli w oparciu o dane systemowe ustalono, że średni czas załatwiania 400 zakończonych spraw w zakresie ulg w spłacie zobowiązań wynosił 38,44 dni; mediana - 28; minimum - 3; maksimum - 635. Ustalony średni czas obarczony był błędami we wprowadzaniu danych do systemów, co opisano w dalszej części niniejszego dokumentu.

Ze złożonych przez Naczelnika Urzędu wyjaśnień wynika, że na dzień 31 grudnia 2018 r. wskaźnik czasu trwania postępowań wszczętych na wniosek podatnika osiągnął wartość 24,6 dni. Rozbieżności wyjaśniono odmiennością parametrów i kryteriów raportów w aplikacji e-ORUS i e-MIERNIKI. Wskazano na fakt, że w mierniku uwzględniane są wszystkie postępowania wszczęte na wniosek strony, które wpływają na średni wynik.

3.1.1 W objętych badaniem szczegółowym 12 postępowaniach w sprawie przyznania ulgi podatkowej stwierdzono:

- a. średni czas trwania postępowań podatkowych wynosił 37,75 dni (13, 38, 31, 42, 67, 20, 47, 25, 24, 83, 28, 35) i był zbliżony do ustalonego na podstawie 400 spraw dotyczących ulg (38,44 dni),
- b. 6 spraw zakończono w ciągu miesiąca, wypełniając tym samym dyspozycję zawartą w art. 139 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa; w pozostałych 6 sprawach Organ podatkowy dopełnił obowiązku wynikającego z art. 140 ustawy Ordynacja podatkowa, tj. zawiadomił stronę o niezakończonym terminie, podał przyczyny niedotrzymania terminu i wskazał nowy termin załatwienia sprawy,
- c. w 1 sprawie postanowienie z dnia 25 maja 2018 r. wydane na podstawie art. 216, art. 140 § 1 i 2 ustawy Ordynacja podatkowa, zawiadamiające o niezakończonym terminie sprawy w terminie określonym w art. 139 Ordynacji podatkowej, wskazujące nowy termin załatwienia sprawy na dzień 27.06.2018 r., zostało wysłane do wnioskodawczyni w dniu 28.05.2018 r., tj. po 31 dniach od wszczęcia postępowania podatkowego i doręczone 13.06.2018 r., natomiast do pełnomocnika strony postanowienie wysłano dopiero 12.06.2018 r., tj. po upływie 47 dni od daty wszczęcia postępowania podatkowego i doręczono pełnomocnikowi 26.06.2018 r.

Wysłanie przedmiotowego zawiadomienia do pełnomocnika strony w późniejszym terminie jest działaniem nieprawidłowym, jednakże w niniejszym przypadku czynność ta nie wywołała skutków negatywnych, gdyż ustanowionym pełnomocnikiem był mąż strony, który osobiście odebrał zawiadomienie wysłane do żony.

3.1.2 Poza szczegółowo zbadanymi aktami sprawy, opisanymi wyżej, analizie poddano terminowość w oparciu o sprawy załatwiane skrajnie krótko (do 5 dni) i skrajnie długo (powyżej 200 dni).

a. Czas prowadzenia postępowań podatkowych dla grupy spraw prowadzonych skrajnie krótko wynosił: 3, 4, 5 i 13 dni.

W przypadku ostatniego postępowania, trwającego 13 dni, błędnie wprowadzono do systemu datę wpływu do Urzędu Skarbowego pisma uzupełniającego, zamiast daty wpływu wniosku pierwotnego, co skutkowało ustaleniem nieprawidłowego czasu prowadzenia postępowania podatkowego, które faktycznie prowadzono 13 dni, a nie 5 dni.

W złożonych w dniu 11 lutego 2019 r. wyjaśnieniach Naczelnik Urzędu Skarbowego stwierdził, że załatwienie spraw w okresie od 3 do 5 dni było możliwe z uwagi na:

- bezpośredni kontakt z podatnikiem przed złożeniem wniosku, pozwalający na udzielenie szczegółowych informacji (w tym również wydanie formularzy) w zakresie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, w tym wskazanie na wymogi jakim winien odpowiadać wniosek,
- złożenie wniosku z materiałem dowodowym pozwalającym na ustalenie stanu faktycznego w sposób pełny i wydanie rozstrzygnięcia,
- wydanie decyzji w całości uwzględniającej wniosek strony (odstąpienie od zasady określonej w art. 123 § 1 i art. 200 § 1 Ordynacji podatkowej).

W 2 sprawach prowadzonych skrajnie krótko, złożone wnioski nie zawierały uzasadnienia. Poza lakonicznym stwierdzeniem o braku możliwości zapłaty w obecnej chwili zaległości, nie zawierały żadnych innych argumentów, a wnioskodawców nie wezwano do ich uzupełnienia.

Podanie o udzielenie ulgi w spłacie winno zawierać wskazanie i uzasadnienie istnienia przesłanki ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, gdyż taka informacja jest niezbędna dla rozstrzygnięcia sprawy przez Organ podatkowy (art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej).

Zgodnie z opolską „Procedurą udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych dla komórek SW”, której celem było określenie jednolitych zasad prowadzenia postępowań podatkowych w przedmiocie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych przez organy podatkowe pierwszej instancji – „podanie o udzielenie ulgi w spłacie winno zawierać m.in. wskazanie i uzasadnienie istnienia przesłanki ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego”. W dalszej części „Procedury” podkreślono, że badanie ważnego interesu podatnika nie powinno skupiać się wyłącznie na przesłankach wskazanych przez samego wnioskodawcę, z czego wynika jednoznacznie, że podanie o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych winno zawierać wskazanie i uzasadnienie istnienia przesłanki ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, czego w ww. wnioskach nie stwierdzono.

b. W przypadku spraw prowadzonych skrajnie długo stwierdzono, że wynikający z raportów długi czas trwania postępowań w niektórych przypadkach nie jest zgodny z dokonanymi ustaleniami.

W oparciu o przedłożone akta sprawy oraz złożone przez Naczelnika w piśmie z dnia 11 lutego 2019 r. wyjaśnienia ustalono:

- sprawa przekazana została do ponownego rozpatrzenia po wyroku WSA z dnia 27.10.2017r., uchylającym decyzję DIS i decyzję NUS. Zwrot akt do Urzędu nastąpił 30.01.2018 r., a w dniu 26.03.2018 r. została wydana przez Naczelnika Urzędu Skarbowego Poznań-Jeżyce decyzja w sprawie rozłożenia na raty zaległości podatkowych w podatku od towarów i usług. Od dnia wpływu akt do dnia wydania decyzji upłynęło faktycznie 55 dni (wg wydruku 635 dni),
- faktyczny czas prowadzenia postępowania to 20 dni, a nie jak wynika z wydruku 385 dni. Wniosek wpłynął do Urzędu 20.06.2018 r., a postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia wydano 10.07.2018 r.; różnica 365 dni powstała wskutek błędnego wprowadzenia do systemu BA daty wniosku,
- w 2 sprawach wg wydruku - czas prowadzonego postępowania to 215 dni – postępowania zawieszono na wniosek strony.

W dniu 25 września 2018 r. Organ podatkowy wydał decyzję odmowną w sprawie rozłożenia na raty zaległości podatkowych, tj. po 40 dniach od dnia podjęcia zawieszono postępowania,

- wniesione podanie przesłano do właściwego Urzędu Skarbowego dopiero po upływie 255 dni od daty wpływu, naruszając tym samym art. 125 i art. 170 Ordynacji podatkowej –

szybkość działania i niezwłoczność przekazania podań zgodnie z właściwością. Powyższe wskazuje na brak analizy wniosku przez pracownika prowadzącego sprawę i Kierownika Referatu w zakresie ustalenia, czy Organ podatkowy do którego wniesiono wniosek był właściwy do załatwienia sprawy.

Naczelnik nie wyjaśnił przyczyn zwłoki w przesłaniu podania właściwemu organowi podatkowemu (po upływie 255 dni). Nie przedłożono żadnych akt sprawy, a jedynie pismo skierowane do Naczelnika Urzędu Skarbowego Poznań-Grunwald z dnia 23 listopada 2018 r. przesyłające wg właściwości miejscowej wniosek (data wpływu do Urzędu 13 marca 2018 r.) wraz z aktami sprawy. W piśmie wskazano, że z informacji zawartych w SeRCe wynika, że podatnik od 16 października 2017 r. posiada adres zamieszkania: Poznań ul. Juliana Tuwima 52.

Brak uzasadnienia tak długiego okresu przesyłania akt.

Osoba odpowiedzialna za stwierdzoną nieprawidłowość: Kierownik Referatu Spraw Wierzycielskich.

3.2 Gromadzenie i analiza materiału dowodowego oraz ocena kondycji finansowej wnioskodawcy

W badanych sprawach stwierdzono, że Organ podatkowy gromadził i analizował materiał dowodowy poprzez:

- a. sporządzanie wydruków z systemów informatycznych określających:
 - właściwość miejscową i rzeczową,
 - fakt prowadzenia działalności gospodarczej,
 - osiągnięte dochody (zeznanie roczne) lub obroty (deklaracje VAT),
 - wysokość zobowiązań podatkowych/zaległości podatkowych wnioskodawcy,
- b. sporządzanie wydruków z CEIDG, KRS,
- c. ustalenie sytuacji majątkowej wnioskodawcy – wydruk z CzM,
- d. odnotowywanie informacji o zastosowanych środkach przerywających bieg przedawnienia dla zaległości zagrożonych przedawnieniem,
- e. wzywanie wnioskodawcy do:
 - usunięcia braków formalnych wniosku,
 - złożenia wyjaśnień i/lub dostarczenia dokumentów w trybie art. 155 ustawy Ordynacja podatkowa,

- f. występowanie do innych organów i instytucji o wymagane dane (np. do Urzędu Skarbowego o stan zaległości),
- g. sporządzanie analiz z modułu KOTROLA, określających ryzyko,
- h. sporządzanie analiz finansowych zgodnie z obowiązującą procedurą wewnętrzną.

W trakcie badania powyższego zagadnienia stwierdzono:

3.2.1 W 11 sprawach na 19 badanych do wnoszonych wniosków o ulgę w spłacie zobowiązań podatkowych dołączone były oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej, rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego (ORD-HZ).

W 1 sprawie prowadzonej skrajnie krótko – 3 dni, do wniosku o zastosowanie ulgi dołączono oświadczenie ORD-HZ. Treść złożonego wniosku wskazywała, że złożenie przedmiotowego oświadczenia było wynikiem działań podjętych przez Organ podatkowy przed wszczęciem postępowania podatkowego.

Zgodnie z art. 39 § 1 Ordynacji podatkowej w toku postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej organ podatkowy wzywa stronę postępowania lub kontrolowanego do złożenia oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej, rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niewykonania zobowiązania podatkowego.

Ponadto w 3 na 19 badanych spraw stwierdzono, że wzywając stronę do przedłożenia oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej, rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, w wezwaniu nie powołano podstawy prawnej uzasadniającej wezwanie do złożenia takiego oświadczenia, tj. art. 39 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

W pozostałych 5 sprawach w wystosowanych wezwaniach w sprawie złożenia oświadczenia ORD-HZ nie stwierdzono nieprawidłowości.

Osoby odpowiedzialne za stwierdzone nieprawidłowości: pracownicy prowadzący sprawy oraz w ramach nadzoru Kierownik Referatu.

3.2.2 Składane przez podatników oświadczenia o nieruchomościach i prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej, rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego nie były wprowadzane do systemu POLTAX, co jest uchybieniem.

W opisie z zakresu działania Departamentu Administracji Podatkowej, stanowiącego załącznik do pisma MF nr AP8/823/362/TDB/2012/4739 z dnia 29 czerwca 2012 r. wskazano m.in., że w systemie POLTAX należy rejestrować i odpowiednio wiązać wszystkie dokumenty, dla których istnieją formularze poltaxowe. Informacja ORD-HZ jest dokumentem wymiarowym (poltaxowym) i tym samym należy ją bezzwłocznie rejestrować w systemie POLTAX.

3.3 Przestrzeganie przepisów prawa

Prowadząc postępowania podatkowe w zakresie udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, Organ podatkowy informował podatnika o przysługujących mu prawach wynikających z art. 123 § 1 oraz art. 121 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa.

W 6 na 12 szczegółowo badanych sprawach, w związku z faktem wydania decyzji w całości uwzględniającej wnioski strony, zgodnie z art. 123 § 2 i art. 200 § 2 pkt 1 ustawy Ordynacja podatkowa, Urząd Skarbowy odstąpił od zasady zapewnienia stronie czynnego udziału w każdym stadium postępowania i umożliwienia stronie przed wydaniem decyzji wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań; w pozostałych sprawach zapewniono stronie czynny udział w postępowaniu oraz umożliwiono wypowiedzenie się w sprawie zebranego materiału dowodowego w oparciu o art. 200 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

W przypadku niezakończenia sprawy w terminie, o którym mowa w art. 139 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, przestrzegano przepisu art. 140 ustawy Ordynacji podatkowej.

W 2 na 20 (10%) badanych spraw stwierdzono nieprawidłowości, tj.:

- W 1 sprawie decyzja została podpisana przez osobę niemającą umocowania prawnego w tym zakresie, co szczegółowo opisano wcześniej.

Osoba odpowiedzialna: Kierownik Działu Spraw Wierzycielskich.

- W 1 sprawie Organ podatkowy wydał postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania, naruszając przepisy o właściwości miejscowej, tj. art. 15 i 17 ustawy Ordynacja podatkowa.

Określenie właściwości organu podatkowego ma duże znaczenie, ponieważ naruszenie przepisów o właściwości stanowi kwalifikowaną wadę prawną skutkującą stwierdzeniem

nieważności decyzji lub postanowienia wydanego przez niewłaściwy w sprawie organ podatkowy (art. 247 § 1 pkt 1 ustawy - Ordynacja podatkowa).

W kontrolowanej sprawie wydano postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie i w świetle art. 219 ustawy Ordynacja podatkowa nie mają do niego zastosowania przepisy o stwierdzeniu nieważności decyzji, tj. art. 247 cyt. ustawy.

Osoba odpowiedzialna za stwierdzoną nieprawidłowość: Kierownik Referatu Spraw Wierzycielskich.

3.4 Formalna poprawność i zasadność wydanych rozstrzygnięć

Decyzje/postanowienia poddane kontroli, wydane przez Naczelnika Urzędu Skarbowego zawierały ustawowe elementy decyzji określone w art. 210 ustawy Ordynacja podatkowa.

Decyzje objęte kontrolą wprowadzono do systemu POLTAX, powiązano i zatwierdzono.

W przypadkach, w których udzielono pomocy de minimis w aktach sprawy znajdowała się kopia wydanego przez Naczelnika Urzędu zaświadczenia o udzielonej pomocy de minimis, a w przypadkach niedotrzymania przez wnioskodawcę terminu płatności podatku/zaległości podatkowej określonego w decyzji o odroczeniu terminu płatności/rozłożeniu na raty zapłaty - korekta zaświadczenia o uzyskanej pomocy de minimis, co ocenia się pozytywnie.

W sentencjach . decyzji dotyczących przedsiębiorców w powołanych przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach nie wskazano jednostki systematyzacyjnej, co zgodnie z wyjaśnieniami złożonymi przez Kierownik Działu było wynikiem przeoczenia.

Orzecznictwo wymaga, aby podstawa prawna decyzji była podana z określeniem odpowiedniego artykułu, ustępu lub innej jednostki systematyzacyjnej aktu prawnego. Bez sprecyzowania odpowiedniej jednostki systematyzacyjnej nie sposób ustalić podstawy prawnej decyzji. W przedmiotowej decyzji brak ten nie wpływa jednakże na wynik rozstrzygnięcia i nie wywołuje negatywnych skutków prawnych, tym niemniej nie można stworzyć właściwego uzasadnienia bez świadomości jakie przepisy powołane są w sentencji decyzji, gdyż oba te elementy wzajemnie się warunkują.

W objętych badaniem szczegółowym 12 postępowaniach w sprawie udzielenia ulgi podatkowej stwierdzono, że wydane rozstrzygnięcia zawierały uzasadnienie.

W przypadku decyzji wydanej w trybie art. 253a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, zmieniającej decyzję z dnia 21 marca 2017 r. w zakresie płatności 12-tej raty, stanowiącej 86,70% wartości należności głównej, uzasadnienie zawarte w decyzji mogło nie być wystarczające dla udokumentowania istotnych przesłanek, przemawiających za wzruszeniem decyzji ostatecznej. Z przedłożonych akt sprawy wynika, że od chwili złożenia wniosku 12 września 2016 r. do dnia złożenia przez spółkę wniosku 31 stycznia 2018 r. o zmianę decyzji z dnia 1 marca 2017 r. nie wystąpiły nowe i nadzwyczajne okoliczności. Spółka nadal miała zawieszoną działalność od 16 czerwca 2016 r., w skład jej majątku wchodziły 3 maszyny szwalnicze o łącznej wartości 1.500 zł (zmniejszenie o 1 sztukę i o wartość 500 zł), złożone wnioski zawierały podobne uzasadnienie, tj. brak możliwości jednorazowego uregulowania zaległości podatkowych oraz spłata zaległości podatkowych w systemie ratalnym nieprzerwanie przez kilka kolejnych lat. W decyzji zmieniającej odniesiono się wyłącznie do możliwości finansowych, co do spłaty ostatniej raty wraz z należnymi odsetkami, całkowicie pomijając powody wzruszenia ww. decyzji. Ponadto podjęte przez Organ podatkowy rozstrzygnięcie stoi w sprzeczności z kwestią, zawartą w uzasadnieniu na stronie 11 decyzji zmieniającej cyt.: *„Wskazać jednakże należy, że ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych nie mogą mieć charakteru powtarzającego się czynnika pozwalającego na osiągnięcie pozytywnego wyniku gospodarczego, będącego następstwem świadomie przyjętej strategii gospodarczej. Z ich wyjątkowego charakteru wynika, że mogą stanowić incydentalną pomoc w stabilizacji sytuacji wówczas, gdy istnieje pozytywna prognoza co do dalszych wyników podmiotu do świadczeń. Zatem Spółka wnioskując o przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych nie może czynić z niej reguły i zasady”*. Pomimo faktu, iż Spółce wielokrotnie udzielano ulgi w spłacie zaległości podatkowej w podatku od towarów i usług za poszczególne okresy rozliczeniowe: 2011, 2012 i 2014 r. i zaległość nie została spłacona, to wniosek o zmianę decyzji załatwiono pozytywnie i w zmienionej decyzji ponownie zastosowano zasadę nierównomiernego rozłożenia na raty zaległości, określając ostatnią 12-tą ratę w kwocie 58.309,60 zł, stanowiącej 80,06% całej należności głównej, zamieszczając na str. 10-11 pouczenie o następującej treści: *„...Organ podatkowy informuje, że wobec braku środków na jednorazową zapłatę ostatniej raty z terminem płatności ustalonym na dzień 25.03.2019 r. Wnioskodawca ma prawo przed terminem płatności tej raty, zwrócić się w trybie 253a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa z umotywowanym wnioskiem do Naczelnika Urzędu Skarbowego Poznań-Jeżyce o zmianę treści decyzji i rozłożenie na dalsze raty pozostałej do zapłaty kwoty zaległości podatkowej, objętych ostatnią ratą układu*

ratalnego, przedstawiając aktualną sytuację finansową". Informację o takiej samej treści Organ podatkowy zawarł również na 9 stronie zmienionej decyzji. Powyższe wskazuje, że pomimo założenia, że zmiana decyzji, której domagali się współnicy nie doprowadzi do całkowitej spłaty zaległości, Organ podatkowy ponownie rozłożył na raty zaległość podatkową. Należy nadmienić, że takie uzasadnienie decyzji może nie wystarczyć dla udokumentowania istotnych okoliczności, uzasadniających wzruszenie decyzji ostatecznej. Zmieniając decyzję ostateczną w trybie nadzwyczajnym na mocy art. 253a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, Organ podatkowy jest zobowiązany dogłębnie zbadać okoliczności, które stanowią przesłankę do wzruszenia takiej decyzji i szczegółowo uzasadnić swoje stanowisko w wydanej decyzji.

4. Prowadzone kontrole funkcjonalne w kontrolowanym zakresie i ich prawidłowość

Zagadnienie kontroli funkcjonalnej wykonywanej w ramach nadzoru służbowego przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska regulowały zapisy zawarte w załączniku nr 1 do Systemu kontroli wewnętrznej w Administracji Podatkowej.

Odpowiedzialność za prawidłowy przebieg kontroli ponosił naczelnik urzędu skarbowego.

Z przedłożonego kontrolującym planu kontroli funkcjonalnej na 2018 r. dla komórek Spraw Wierzycielskich wynikało, że w zakresie ulg w spłacie zobowiązań podatkowych przewidziane były następujące tematy kontroli:

- „Przestrzeganie terminów prowadzenia postępowań podatkowych w tym prawidłowość stosowania przepisów art. 139 i 140 o.p.” – kwartalnie;
- „Monitorowanie realizacji zadań określonych w Planie działalności IAS w Poznaniu na rok 2018” – kwartalnie;
- „Prawidłowość obsługi dokumentów w POLTAX w tym prawidłowość powiązań dokumentów” – kwartalnie;
- „Terminowość przekazywania do systemu SHRIMP sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej” – raz w półroczu.

Z kontroli w powyższym zakresie:

1/ Kierownik Działu SEW sporządził następujące raporty:

- z 22.02.2018 r., 28.06.2018 r., 11.10.2018 r., 22.11.2018 r. w zakresie: „Terminowość prowadzenia postępowań podatkowych i załatwiania spraw. Prawidłowość obsługi spraw w aplikacji Biblioteka Akt.” – Stwierdzono nieliczne przypadki braku odnotowania zakończenia spraw oraz braku zmiany terminu załatwienia sprawy w aplikacji Biblioteka Akt.

- z 23.02.2018 r. w zakresie: „Nadzór nad terminowością prowadzenia postępowań podatkowych i prawidłowość obsługi postępowań w SSP.” – Zalecono podjęcie działań zmierzających do zminimalizowania czasu przepływu dokumentów i informacji.

- z 5.03.2018 r., 4.06.2018 r., 31.08.2018 r., 29.11.2018 r. w zakresie: „Monitorowanie realizacji zadań określonych w Planie działalności IAS w Poznaniu na rok 2018 w ramach nadzoru nad procesem: udzielania ulg w spłacie zobowiązań podatkowych.” – Ustalono, że wskaźnik czasu trwania postępowań wszczętych na wniosek podatnika DI.CWP wg stanu wyniósł odpowiednio: 23,93; 22,72; 24,23; 24,14 dni, przy narzuconym – do 27 dni.

- z 10.04.2018 r., 29.06.2018 r., 10.10.2018 r., 21.11.2018 r. w zakresie: „Nadzór nad prawidłowością obsługi (w tym prawidłowość powiązań) dokumentów w POLTAX.” – Ujawniono nieliczne uchybienia w zakresie powiązań dokumentów w systemie.

2/ Kierownik Referatu SEW1 sporządził następujące raporty:

- z 10.07.2018 r., 22.11.2018 r. w zakresie: „Terminowość przekazywania do systemu SHRIMP sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej.” Nie stwierdzono nieprawidłowości.

Zakres tematyczny oraz wielkość prób poddanych kontroli świadczyły o rzetelnie realizowanym obowiązku sprawowania kontroli funkcjonalnej przez Kierowników komórek SEW i SEW1.

Nie przedłożono kontrolującym dokumentu, z którego wynikałoby przeprowadzenie kontroli funkcjonalnej, zakończonej pisemną informacją z jej przebiegu i ustaleń przez zastępcę Naczelnika Urzędu Skarbowego nadzorującego komórkę SEW.

Ponadto w trakcie kontroli stwierdzono, że na tablicy ogłoszeń w Urzędzie w sali obsługi znajdowała się informacja dotycząca trybu składania petycji, skarg i wniosków oraz informacja dotycząca przyjmowania obywateli w sprawach skarg i wniosków.

Ustalenia dokonane w trakcie kontroli:

1. Decyzja w sprawie rozłożenia na raty zaległości podatkowych (sprawa 3021-SEW1.4261.23.2018/3021-SEW1.4263.33.2018) została podpisana przez Kierownika Działu bez umocowania prawnego, czym naruszono art. 210 § 1 pkt 8 ustawy Ordynacja podatkowa.
2. Brak analizy wniesionego podania pod kątem właściwości Organu do rozpoznania sprawy – (sprawa nr 3021-SEW1.4261.33.2018), co skutkowało przesłaniem przedmiotowego wniosku do właściwego urzędu dopiero po upływie 255 dni od daty wpływu, naruszając tym

samym art. 125 i art. 170 Ordynacji podatkowej – szybkość działania i niezwłoczność przekazania podań zgodnie z właściwością.

3. Wydanie przez Organ podatkowy postanowienia w sprawie zawieszenia postępowania z naruszeniem przepisów o właściwości miejscowej, tj. art. 15 i 17 ustawy Ordynacja podatkowa (sprawa nr 3021-SEW1.4261.33.2018).
4. W 3 na 19 badanych spraw stwierdzono, że wzywając stronę do przedłożenia oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej, rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, w wezwaniu nie powołano podstawy prawnej uzasadniającej wezwanie do złożenia takiego oświadczenia, tj. art. 39 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.
5. W decyzji nr 3021-SEW1.623.5.2018 wskazane okoliczności, mogą nie być wystarczające do uzasadnienia zaistnienia przesłanki do wzruszenia (zmiany) decyzji w trybie art. 253a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.
6. Wpływające wnioski o udzielenie ulg w spłacie zobowiązań oraz wydawane rozstrzygnięcia ewidencjonowane były w aplikacji POLTAX ze znacznym opóźnieniem (po 14 dniach od daty ich wpływu/daty wydania), a w 1 sprawie stwierdzono brak wprowadzenia do systemu POLTAX wniosku pierwotnego (wprowadzono pismo stanowiące uzupełnienie wniosku - po 204 dniach od jego wpływu). Na 19 zbadanych spraw (1 sprawa przekazana wg właściwości do innego urzędu) - 11 wniosków wprowadzono do POLTAX po upływie: 20, 22, 25, 26, 29, 31, 44, 49, 71, 84 i 204 dni od daty wpływu do urzędu i 2 rozstrzygnięcia wprowadzono do POLTAX po upływie 15 i 22 dni od daty wydania rozstrzygnięcia.
7. W 2 sprawach prowadzonych skrajnie krótko (na 19 badanych) o numerach 3021-SEW1.4261.29.2018, 3021-SEW1.4261.218.2018/3021/SEW1.4263.128.2018 stwierdzono, że złożone wnioski w sprawie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych nie zawierały uzasadnienia. Poza lakonicznym stwierdzeniem o braku możliwości zapłaty zaległości podatkowych, nie zawierały żadnych innych argumentów, a wnioskodawców nie wzywano do ich uzupełnienia.
8. Składane przez podatników oświadczenia o nieruchomościach i prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej, rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego ORD-HZ nie były wprowadzane do systemu POLTAX.

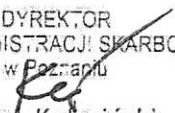
9. W sentencjach decyzji dotyczących przedsiębiorców, w powołanych przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu obliczania wartości pomocy publicznej udzielanej w różnych formach nie wskazano jednostki systematyzacyjnej.

(akta kontroli pozycja 4 str. 10 – 741)

Informacja o zgłoszonych zastrzeżeniach do projektu wystąpienia pokontrolnego
Naczelnik Urzędu Skarbowego nie wniósł zastrzeżeń do ustaleń kontroli zawartych w projekcie wystąpienia pokontrolnego.
Zalecenia i wnioski dotyczące usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości lub usprawnienia funkcjonowania kontrolowanego urzędu
Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu zaleca w zakresie: <ol style="list-style-type: none">1. Przestrzegać przepisu art. 210 § 1 pkt 8 ustawy Ordynacja podatkowa. Podpisanie decyzji przez osobę nieupoważnioną stanowi kwalifikowaną wadę prawną skutkującą stwierdzeniem nieważności decyzji w rozumieniu art. 247 § 1 pkt 3 ustawy Ordynacja podatkowa.2. Badać wnikliwie właściwość organu do załatwienia sprawy będącej przedmiotem wniosku, tj. ustalić czy organ podatkowy będący adresatem wniosku uprawniony jest do prowadzenia określonego rodzaju spraw podatkowych (ze względu na kategorię sprawy lub obszar jej zaistnienia). W przypadku stwierdzenia, że organ nie jest właściwy w sprawie, wniesione podanie należy bezzwłocznie przekazać organowi właściwemu, mając na uwadze treść art. 125 i 170 ustawy Ordynacja podatkowa (szybkość działania i niezwłoczność przekazania podań zgodnie z właściwością).3. Przestrzegać przepisów o właściwości miejscowej, tj. art. 15 i 17 ustawy Ordynacja podatkowa. W tym celu należy przeanalizować właściwość organu do załatwienia sprawy (wydania rozstrzygnięcia), będącej przedmiotem wniosku. Określenie właściwości organu podatkowego ma duże znaczenie, ponieważ naruszenie przepisów o właściwości stanowi kwalifikowaną wadę prawną skutkującą stwierdzeniem nieważności decyzji lub postanowienia wydanego przez niewłaściwy w sprawie organ podatkowy (art. 247 § 1 pkt 1 ustawy - Ordynacja podatkowa).4. Wzywając stronę do przedłożenia oświadczenia o nieruchomościach oraz prawach

majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki przymusowej, rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego przestrzegać art.120 ustawy Ordynacja podatkowa, tj. powoływać podstawę prawną uzasadniającą wezwanie do złożenia takiego oświadczenia - art. 39 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

5. Zmieniając decyzję w trybie art. 253a § 1 ustawy Ordynacja podatkowa dogłębnie zbadać okoliczności, które stanowią przesłankę do wzruszenia takiej decyzji i szczegółowo uzasadnić swoje stanowisko w wydanej decyzji. Wnikliwie analizować każdy złożony przez podatnika wniosek o zmianę decyzji ostatecznej, mając na uwadze, że jest to tryb nadzwyczajny wzruszania decyzji ostatecznych.
6. Wdrożyć działania zapewniające prawidłową obsługę dokumentów wprowadzanych do systemów informatycznych Urzędu. Wprowadzać dokumenty do systemów informatycznych niezwłocznie po ich wpływie do urzędu/wydaniu przez Organ podatkowy. Monitorować na bieżąco stan przetworzenia dokumentów; w tym celu wykonywać i analizować odpowiednie raporty umożliwiające kontrolowanie wykonanej pracy przez pracowników oraz przestrzeganie terminów.
7. Weryfikować podanie o udzielenie ulgi w spłacie pod kątem wszystkich elementów, które winno zawierać. W przypadku braku szczegółowego umotywowania wniosku w zakresie wskazania i uzasadnienia ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego, wzywać bezzwłocznie wnioskodawcę do uzupełnienia podania.
8. Wdrożyć działania zapewniające prawidłową obsługę dokumentów wprowadzanych do systemów informatycznych Urzędu. Rejestrować w systemie POLTAX wszystkie dokumenty, dla których istnieją formularze „poltaxowe”.
9. Podawać w sentencjach decyzji podstawę prawną z określeniem odpowiedniego artykułu, ustępu lub innej jednostki systematyzacyjnej aktu prawnego. Bez sprecyzowania odpowiedniej jednostki systematyzacyjnej nie sposób ustalić podstawy prawnej decyzji.
10. Przeprowadzić kontrolę funkcjonalną w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień w terminie 9 miesięcy od dnia udzielenia informacji o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych oraz zobowiązuje Naczelnika Urzędu Skarbowego do przekazania informacji o rezultatach wdrożenia zaleceń pokontrolnych.

Ocena wskazująca na niezasadność zajmowania stanowiska lub pełnienia funkcji przez osobę odpowiedzialną za stwierdzone nieprawidłowości
-
Pouczenie
<p>Stosownie do przepisu art. 48 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz.U. nr 185, poz. 1092 ze zm.) i § 23 Zarządzenia nr 155/2018 Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu z dnia 23 listopada 2018 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania kontroli w urzędach skarbowych województwa wielkopolskiego i Wielkopolskim Urzędzie Celno-Skarbowym w Poznaniu, od wystąpienia pokontrolnego nie przysługują środki odwoławcze, a oceny i wnioski zawarte w wystąpieniu pokontrolnym są ostateczne.</p>
Termin złożenia informacji
<p>W terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego należy poinformować Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu o sposobie wykonania zaleceń, wykorzystaniu wniosków lub przyczynach ich niewykorzystania albo o innym sposobie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości, uchybień.</p>
PIECZĘĆ I PODPIS DYREKTORA IZBY ADMINISTRACJI SKARBOWEJ
<p>DYREKTOR IZBY ADMINISTRACJI SKARBOWEJ w Poznaniu Marek Kofaciński</p> <p>.....</p> <p>Pieczęć i podpis Dyrektora Izby Administracji Skarbowej</p>

Otrzymują:

1. Egzemplarz nr 1 – Naczelnik kontrolowanego urzędu,
2. Egzemplarz nr 2 – strona kontrolująca celem włączenia do akt kontroli.